

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက အာဗြဟံလို့ခေါ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူ့မှာ စာရာ လို့ခေါ်တဲ့ဇနီးရှိတယ်။ သူတို့ဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက ခါရန်ပြည်မှာ နေကြတယ်။ တစ်နေ့တော့ အာဗြဟံကို ဘုရားသခင်စကားပြောတယ်။ သူ့အတွက် အထူးအရေးကြီးတဲ့သတင်းစကား ဖြစ်တယ်။

“ငါပြမယ့်ပြည်ကိုသွားဖို့အတွက် သင့်မိသားစုနဲ့ဖခင်အိမ်ရှိရာ သင်နေတဲ့တိုင်းပြည်ကို ထားခဲ့ပါ။ သင့်ကို ကောင်းချီးပေးပြီး၊ လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမယ်။ ငါ့ကိုနာခံခြင်းရှိတဲ့အတွက် သင့်ရဲ့သင့်အားဖြင့်မြေကြီးပေါ်မှာရှိတဲ့လူသားအားလုံး ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ခံစားရမယ်” လို့ ဘုရားသခင်ကပြောပါတယ်။

အာဗြဟံနဲ့စာရာဟာ ပိုင်ဆိုင်သမျှနဲ့အတူ သူတို့ကိုဘုရားသခင်ရဲ့အမိန့်တော်စကားအတိုင်း နာခံလုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်။ သူတို့ဟာ ခါနန်ပြည်ကိုဦးတည်ထွက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အာဗြဟံဟာ အသက် ၇၅ နှစ်ရှိနေပြီ။ ဘုရားသခင်က အဲဒီမြေကို အာဗြဟံနဲ့ သူ့သားသမီးတွေ အတွက်ပေးမယ်လို့ သူ့ကိုပြောတယ်။

အခုတော့ အာဗြဟံ အရမ်းချမ်းသာနေပါပြီ။ သူ့ပိုင်ဆိုင်မှုအများကြီးရှိလာပြီ။ ကျွန်တွေကိုလည်းသူပိုင်ဆိုင်တယ်။ တစ်နေ့ကျတော့ အာဗြဟံက ဘုရားသခင်ကိုဒီလိုပြောတယ် “အမွေခံစရာသားသမီးမရှိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်သေဆုံးသွားရင် ဒီချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း ဟာ ကျွန်တော့်အတွက်ဘာအကျိုးရှိမလဲ? ကျွန်တော့်ကျွန်တွေအတွက် ထားခဲ့ရမှာလား?” ဘုရားသခင်ကသူ့ကို မစိုးရိမ်နဲ့လို့ ပြောခဲ့တယ်။

“ကြယ်တွေကြည့်လိုက်ပါအာဗြဟံ၊ ရေတွက်နိုင်ရင် ရေတွက်ပါ။ အဲလိုများပြားတဲ့အတိုင်း သင့်အမျိုး အရေအတွက်ကို ဖြစ်စေမယ်။” အာဗြဟံဟာ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခဲ့တယ်။ ဒီအချက်ဟာ အရမ်းအရေးကြီးပါတယ်။

အာဗြဟံရရှိပိုင်ဆိုင်မယ့်သူ့မိသားစုအကြောင်းကိုလည်း ဘုရားသခင်က ဆက်ပြီးပြောပြတယ်။ ပြဿနာတွေလည်းအများကြီးရှိနိုင် တယ်လို့ အာဗြဟံကိုဘုရားသခင်ကပြောခဲ့တယ်။ လူတွေဟာ ဘုရားသခင်ကို အမြဲနားထောင်နာခံကြမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘုရားသခင်ကတော့ သူတို့ကို ခါနန်ပြည်ပေးမှာဖြစ်တယ်။

အာဗြဟံအတွက် သားသမီးရမယ်ဆိုတာကို စာရာက မယုံကြည်ရဲဘူး။ အာဗြဟံကိုယ်တိုင်လည်း အနည်းငယ်သံသယရှိနေခဲ့တယ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း အသက်တစ်ရာနီးပါးရှိလာပြီ။ စာရာအသက်လည်း အသက်ကိုးဆယ်ဖြစ်လာပြီ။

တစ်ရက်တော့ အာဗြဟံဆီကို လူသုံးယောက်အလည်ရောက်လာတယ်။ သူတို့ကို ဧည့်ဝတ်ပြုဖို့သူ့တံဆိကို ဖိတ်ခေါ်တယ်။ စာရာက စားစရာပြင်ပေးတယ်။ အသားကင်၊ ဒိန်ချဉ်နဲ့နို့တွေကို သူတို့အတွက်ပြင်ပေးတယ်။ ပွဲတော်ကြီးလိုပဲ။ ဧည့်သည်သုံးယောက်ထဲက တစ်ယောက်က “နောက်နှစ် ဒီအချိန်မှာ သင်နဲ့သင့်ဇနီးဟာ သားရလိမ့်မယ်” လို့ပြောတယ်။

“ဒီအသက်ကြီးတဲ့အမျိုးသမီးက ဘယ်လိုလုပ်ကလေးမွေးနိုင်မလဲ! ငါ့ခင်ပွန်းလည်း အိုလှပြီ” လို့ စာရာဟာ ကြိတ်ရယ်မိတယ်။ စာရာ ပြောတာကို ကိုယ်တော်ကကြားတယ်။ “ဘာလို့ရယ်တာလဲ? ဘုရားသခင်အတွက်ခက်ခဲတဲ့အမှုရှိလား?” လို့သူကမေးလိုက်တယ်။

“အာဗြဟံကို ကောင်းချီးခံရဖို့ ငါရွေးချယ်တယ်။ သူ့သားသမီးတွေအားဖြင့် လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမယ်။ သူ့အားဖြင့် မြေကြီးပေါ်မှာရှိတဲ့ သူတွေ ကောင်းချီးခံရမယ်။ သူ့ရဲ့သွန်သင်လမ်းပြခြင်းအားဖြင့် သူ့သားသမီးတွေ၊ မိသားစုတွေဟာ ဘုရားသခင်ကို ဘယ်လို နာခံရမယ် ဆိုတာကို သိဖို့သူ့ကိုရွေးချယ်ပြီး၊ အာဗြဟံကိုပေးထားတဲ့ကတိတွေအားလုံးကို ငါပြည့်စုံစေမယ်” လို့ ကိုယ်တော်က ပြောပါတယ်။

ဘုရားသခင်က အာဗြဟံအတွက်ကတိတော်ကို စောင့်ခဲ့တယ်။ တစ်နှစ်ကြာပြီးတဲ့အခါ ဘုရားသခင်ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း စာရာဟာ အာဗြဟံအတွက်သားကိုမွေးဖွားခဲ့တယ်။ အာဗြဟံဟာ သူ့သားကို “ရယ်မောသူ” လို့အမိပ္ပါယ်ရတဲ့ ကုဏ်လို့နာမည်ပေးခဲ့တယ်။

စာရာလည်း အရမ်းဝမ်းသာတယ်။ “ဘုရားသခင်က ငါ့ကိုရယ်မောရတဲ့အခွင့်ပေးပြီ! ငါကလေးမွေးမယ်လို့ ဘယ်သူသိမလဲ? အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့အာဗြဟံအတွက် သားလေးမွေးပေးခဲ့ပြီလေ!”

ဘုရားသခင်ဟာ အရာအားလုံးကို တတ်စွမ်းနိုင်ပါတယ်။

1.08 ကျွန်ုပ်တို့ - ဆရာလမ်းညွှန်

အဓိကအချက်များ

- ၁) အာဗြဟံနဲ့သူနီစာရာကို သူတို့နေရင်းမြို့က ထွက်ပြီး၊ ခါနန်ပြည်ကိုသွားဖို့ ဘုရားသခင်က စေခိုင်းခဲ့တယ်။
- ၂) ကောင်းကင်ယံကကြယ်တွေလို သူ့အမျိုးကိုများပြားစေမယ်လို့ ဘုရားသခင်ကအာဗြဟံကိုပြောခဲ့တယ်။
- ၃) အာဗြဟံဆီကိုလူသုံးယောက်အလည်လာတယ်။ နောက်နှစ်ဒီအချိန်မှာ အာဗြဟံနဲ့သူနီဟာ သားရလိမ့်မယ်လို့ သူတို့ထဲက တစ်ယောက်က အာဗြဟံကိုပြောတယ်။
- ၄) အဲလိုပြောတဲ့သူကို စာရာကမယုံခဲ့ဘူး။ သူရယ်ခဲ့တယ်။ သူမနဲ့အာဗြဟံဟာ ကလေးရနိုင်ဖို့ အသက်အရွယ်အရမ်းကြီးပြီလို့ သူထင်တယ်။
- ၅) ဘုရားသခင်ဟာသူ့ကတိတော်ကိုစောင့်ထိန်းခဲ့တယ်။ နောက်နှစ်မှာပဲ အာဗြဟံနဲ့စာရာဟာ သားရတယ်။ အာဗြဟံကသူ့ကို ကျွန် လို့နာမည်ပေးတယ်။

မေးခွန်းများ

- ၁) ဘုကြောင့်အာဗြဟံနဲ့စာရာဟာ သူတို့အိမ်ကနေ ထွက်ခွာလာသလဲ?
- ၂) အာဗြဟံရဲ့အမျိုးဘယ်လောက်များမယ်လို့ ဘုရားသခင်ကအာဗြဟံကိုပြောခဲ့လဲ?
- ၃) ဧည့်သည်သုံးယောက်ထဲကတစ်ယောက်က အာဗြဟံကိုဘာတွေပြောခဲ့လဲ?
- ၄) ဘုကြောင့် စာရာ ရယ်တာလဲ?
- ၅) ဘုရားသခင်က သူပေးထားတဲ့ကတိတော်ကိုစောင့်ပေးခဲ့လား?
- ၆) မွေးလာတဲ့ကလေးနာမည်ဘယ်သူလဲ?

အဖြေများ

- ၁) ဘုရားသခင်ကပြောလို့ အာဗြဟံနဲ့စာရာဟာ သူတို့အိမ်ကနေ ထွက်လာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။
- ၂) အာဗြဟံရဲ့အမျိုးဟာ ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့များမယ်လို့ ဘုရားသခင်ကအာဗြဟံကို ပြောခဲ့ပါတယ်။
- ၃) နောက်နှစ်မှာ အာဗြဟံနဲ့စာရာဟာ သားယောက်ျားလေးမွေးမယ်လို့ ဧည့်သည်သုံးယောက်ထဲကတစ်ယောက်က အာဗြဟံကိုပြောခဲ့ပါတယ်။
- ၄) သူမနဲ့အာဗြဟံဟာ ကလေးရနိုင်ဖို့အသက်အရမ်းကြီးပြီလို့ထင်တဲ့အတွက် စာရာဟာရယ်ခဲ့ပါတယ်။
- ၅) ဘုရားသခင်ဟာ သူ့ကတိတော်ကိုစောင့်ထိန်းခဲ့ပါတယ်။
- ၆) ကလေးငယ်ရဲ့နာမည်ဟာ ကျွန်ဖြစ်ပါတယ်။

